

30. У Т Р Ъ.

Утрѣ, утрѣ, не днесъ! Тѣй говорѣтъ лѣнivity-тѣ: утрѣ сичко азъ съмь готовъ да вършѣ, макаръ и да е Великденъ! А днесъ ще си починѣ. Отъ утрѣ азъ ще ся насърдча, отъ утрѣ трѣба да ся пострѣсна: а сега да си поиграѣ, а отъ утрѣ за напрѣдъ ще си довършвамъ трудъ-тѣ. Ето разсѣжденіе! А защо не сега? утрѣ ще извършишь друго, а днеска това направи. Вѣрвай. друже, чи на съки день ще ся намѣри работѣ, който иж търси Което е втасало, то е и съзрѣло: що си ты направилъ, то азъ го виждамъ, и ти казвамъ да ти е чести то; Нѣ какво ты щешъ прави послѣ, то азъ незнамъ. Кѣйто не върви напредъ, то на-вѣрно можи да ся кажи, чи той е отъ подирѣ. Единъ день слѣдъ други, сичкій животъ въ мигъ ще изтече, безъ да ся възвърне. Бързо текѣтъ часы-тѣ и минути-тѣ, тѣй както и наши-тѣ дня. Онова е наше, щого нынѣ имамы.

Федоровъ.

31. Ц В Ъ Т Е.

Цвѣте-то е най мило твореніе въ природѣ-тѣ, което украсява и нарежда долины-тѣ, изеднѣжъ оживлява пролѣтъ-тѣ, урѣжда и уприличва пусты-тѣ заглѣхнаты ливады и поля! Кажы ми, цвѣте, защо си ты тѣй алено, и сичко накичило и порѣсило, пламнало си и съ живость си разнесло благоуханіе-то по сички-тѣ пустыны? За кого ли е това въ широки-тѣ полѣта, и далечъ отъ села-та? Не за крилаты-тѣ ли другари, кои пѣѣтъ задъ листи-тѣ на дървета-та?

Колцовъ.